

[Valiml Jakobson]

Man skal ikke kimse ad stabiliserende faktorer, men man kan måske rejse spørgsmålet, også på baggrund af den debat, vi har haft i dag om, hvad det egentlig er for signaler, vi sender ud fra Folketinget.

Jamen der er da blevet indgået forlig, er det blevet sagt mange gange i dag. Og det er der også.

Nu kender man jo det her med forligshandlinger, at når man har siddet et stykke tid ved bordet, så fortæller de dem, der er inviteret: Nu har du altså fået alt, og vi har opgivet alt med ufattelige ofre, så nu må du da være glad, og nu må vi kunne indgå det forlig. Og så viser det sig alligevel, når man så kommer uden for døren, at den anden part er rigtig godt tilfreds med en lille antydning af: Der fik vi dem i fælden igen! Det er ikke nogen særlig karakteristisk af den nuværende regering, sådan har det altid været.

Men det, jeg synes er nyt, er, at i denne folketingssamling, uanset at der er indgået forlig på kryds og på tværs, er forligene næsten uden undtagelse kommet til verden i en underlig snerrende, vrissende atmosfære. Jeg kan ikke huske mange forlig fra det sidste par måneder, hvor parterne er gået ud og har sagt: Det er helt i orden. Nu kommer vi med noget godt, nu skal I bare se. Vi vil gerne anerkende modpartens evne til at flytte sig. Det er gået godt og rigtigt for sig, og det er i øvrigt et godt resultat.

Det synes jeg ikke man har oplevet, og det er synd. Jeg synes, man har oplevet mange varianter over temaet: Ja, nu er det så blevet til noget, og her er det så, værsgo! Men der var snyd med i det. Den snød. Den fik sagt for meget. Den var uhæderlig. Nogle meget ubehagelige personangreb, der indimellem har garneret præsentationen af et forlig. Ja, vi har sågar hørt den variant, at et enkelt regeringsparti går ud samme dag, lige inden forliget skal indgås, og siger, at det er da i hvert fald ikke noget som helst. Det er et næsten umenneskeligt krav, at man igen skal sætte sig sammen efter den runde og tage fat på næste punkt på dagsordenen. Det synes jeg forligene har lidt under. Jeg synes, de politiske resultater har lidt under det.

Jeg er meget sjældent rigtig uenig med statsministeren, men i dag var jeg det, fordi statsministeren sagde, at klimaet var blevet godt af disse forlig. Tænk, det synes jeg ikke det er. Jeg syntet ikke, det er blevet bedre af de forlig. Ser

man på, hvor mange der er – man kan remse dem op på et stykke papir – så ser det meget godt ud. Men jeg synes ikke, klimaet er blevet bedre. Da jeg forberedte alt det her, kunne jeg ikke vide, hvordan debatten ville udvikle sig i dag.

Jeg synes ikke, der er noget, der tyder på, at klimaet er blevet bedre, og jeg synes, vi skal stoppe op og spørge os selv hvorfor.

Hvad kommer der ud af denne debat i dag? Jeg tror ikke, der til befolkningen kommer et eneste politisk budskab. Jeg tror, men kan ikke vide det, at det, der kommer til at stå i aviserne i morgen, er det sædvanlige: Bittert opgør. Personstridigheder. Skænderier for åben mikrofon osv. osv. osv. Og det synes jeg er synd.

Jeg går ud fra, at vi alle sammen sidder her en pragtfuld sommeraften, fordi vi holder af politik. Hvorfor i alverden skulle vi ellers gøre det? Det er i hvert fald svært at finde andre begrundelser. Jamen så lad os dog værne så meget om det, at vi ikke drukner de naturlige, reelle meningsforskelle, vi har, som er sunde, gode og alt muligt andet. De skal være der, men lad os dog lade være med at lade dem sovse til i noget personsnask, som vi i denne samling har set mere af, synes jeg, end vi plejer. Jeg vil gerne advare imod det.

Når man indgår et forlig, skal man være det bekendt. CD har selv gået rundt og sagt: Nå ja, det boligforlig var ærlig talt ikke det, vi havde ventet, og vi havde nogle bedre forslag selv. Indrømmet, nu griber jeg i min egen barm. Hvad skulle jeg ellers gribe i?

Men vi skal passe på, hvad det er for signaler, vi udsender, for hvis vi hver gang går ud og fortæller befolkningen, at vore politiske modstandere er uhæderlige, tarvelige, snyder og alt muligt andet, hvem er det så, vi hæver? Ingen hæver vi, men vi sænker os alle sammen. Vi kan ikke være tjent med, hvis vi holder af politik, at de politiske meningsforskelle i befolkningen forsvinder, for så kan man nemlig ikke se, som hr. Peter Brixtofte siger, hvad man skal stemme på, og hvem man holder med. Så kan man bare høre, at nu blev den altså også trukket ned, og den var der heller ikke noget ved, og den person har nu også skuffet alle os andre. Det er ingen af os tjent med.

Tænk, hvis vi kunne have været fri for at høre om valium! Tænk, hvis vi kunne have været fri for at høre om nogle, der er arrogante, nogle,